

ikke bare fører til, at man får nogle ekstra GSK-bijob. In memento vil jeg lige nævne, at det har i høj grad været tilfældet gennem flere år, at GSK har fungeret som overarbejde og ekstrajob for nogle gymnasielærere. Jeg mener, det må være rimeligt, når vi nu får det ind i gymnasiet, at man så også sikrer sig, at det bliver udmøntet i egentlige nye job.

Med hensyn til optagelsesnavn til pædagogikum tvivler jeg lidt på, om det er fornuftigt. Det er muligvis nødvendigt, men der ligger i punktet, at der kan indføres en adgangsbegrænsning. Vi er modstandere af adgangsbegrænsning til pædagogikum. Vi kan være enige i, at det kan være nødvendigt at lave en fordeling af ansøgere inden for et givet område, men en egentlig adgangsbegrænsning til pædagogikum er vi imod.

Nu er min taletid udløbet, og derfor vil jeg bare sige, at lovforslaget er en blanding af skidt og kanel, hvor alt muligt er samlet sammen. Det er endnu ikke helt klart, hvordan vi vil stille os til forslaget, men det kan være, vi kan finde ud af det i løbet af udvalgsarbejdet. Jeg har givet mit besyv med nu, men jeg kunne egentlig godt have ønsket mig, at man havde delt lovforslaget op i nogle underpunkter. Så kunne vi have stemt for det, vi var for, og imod resten.

Peter Duetoft (CD):

Jeg kan starte med at afsløre den store hemmelighed, at vi kan støtte lovforslaget og alle dets dele.

Jeg har tidligere i en kort bemærkning redegjort for CD's holdning til karaktererne, så det skal jeg ikke gentage. Jeg skal til gengæld komme med nogle bemærkninger om ophævelsen af fritagelsesmuligheden for religionsundervisning og sige, at for os er det i virkeligheden det vigtigste punkt i lovforslaget, fordi det har en meget kraftig signalværdi, der rammer langt videre end gymnasiet og hf. Det drejer sig om hele holdningen til, hvordan religionen er placeret, og hvor meget den i virkeligheden betyder også i et moderne samfund.

Jeg vil godt sige til Enhedslisten, at sætningen om, at man skal gøre undervisningen acceptabel, opfatter jeg bestemt ikke som censur, tværtimod. Jeg opfatter den som et udtryk for respekt, for jeg kan ikke forestille mig, at man kunne drømme om at lave en undervisning i det danske skolevæsen, hvis hovedformål skulle være at genere nogen som helst trossamfund. Derfor ligger der vel helt naturligt det i udtryk-

ket, at der må være respekt om de ting, men ikke noget, der har med censur at gøre, så jeg synes, det var en underlig bemærkning at komme med.

Men jeg vil godt vende tilbage til, at det er min opfattelse, at der ligger det væsentlige symbol og det væsentlige signal i bestemmelsen, at viden om vores egen og andres religioner er en central del af det at være veluddannet i det danske samfund. Jeg gør så meget ud af det, fordi jeg stadig tror, at noget af det farligste i samfundsdebatten i dag er myterne, frygten og de falske påstande om andre og anderledes tænkende mennesker. Jo flere steder vi kan få slået de muligheder for mytedannelse og den uvidenhed tilbage i det danske uddannelsessystem, desto bedre vil de unge kunne forstå, at selv om man er anderledes og tror på noget andet, end vi gør, er man stadig et menneske, vi andre også kan lære af og skal have respekt for. Det er det, jeg opfatter som signalet i den bestemmelse.

Der står direkte i forslaget, at det er ganske få, der har bedt om denne fritagelse; men netop derfor er det jo vigtigere, at den er et symbol, end at den er en praktisk foranstaltning. Vi ser altså spørgsmålet i en bredere sammenhæng, nemlig ud fra ønsket om, at det drejer sig om at gøre viden om forskellige indfaldsvinkler og kulturer til en del af den almene dannelse i det danske samfund. I virkeligheden vil det betyde, at vi forebygger fanatisme, og jeg er sådan set tilfreds med, hvor de fanatiske kommer fra, for de er gale alligevel. Alt, hvad der hedder fanatisme, alt, hvad der hedder at gennemtvinge sine synspunkter på andres bekostning, er af det onde i ethvert samfund.

Vi tror altså, det er vigtigt for det danske samfund, at vi får denne debat, og at denne ændring og denne markering af religionsundervisningens placering nu kommer igennem. Det kan godt være, at paragraffen er den mindste del af dette lovforslag, og det kan godt være, at det i virkeligheden er den, der i praksis giver mindst anledning til diskussion rundt omkring; men det kunne jo også godt være, at det alligevel var den, der på lang sigt blev den allervigtigste.

Jeg vil godt slutte med igen at sige, at vi er for alle delene af lovforslaget og derfor kan tilsige en både hurtig og let udvalgsbehandling.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg kan takke for den meget brede tilslutning til lovforslaget og også for en række af de argumenter, som er ført frem i forbindelse med de enkelte ordførelser.